

Ægteskabskontrakterne skal principielt være livsvarige, d. v. s. at dersom kontrakterne ikke bringes til ophør ved separation eller skilsmisse, vedvarer kontrakterne. Kontrakternes indhold må imidlertid kunne revideres med mellemrum, idet det ikke er muligt ved ægteskabets indgåelse at træffe aftaler, der kan gælde for alle familiesituationer og for alle ændringer, der i øvrigt vil indtræde igennem et ægteskab.

Det er Dansk Kvindesamfunds opfattelse, at sådanne individuelt udbyggede standardkontrakter vil kunne få overordentlig stor betydning. Kendskabet til lovgivningen vil hindre mange overgreb i familieforholdene. Også fremhævelsen af begge parter økonomiske og arbejdsmæssige forpligtelser vil kunne få betydning for mange ægteskaber.

5. Registreringsmyndighed.

Dansk Kvindesamfund foreslår, at der i hvert af de kommende stor-amter oprettes et ægteskabskontor, der skal have til opgave at prøve ægteskabsbetingelserne og undersøge, om ægteskabskontrakterne er i overensstemmelse med ægteskabslovens præceptive regler. Indgåelsen af ægteskab skal også finde sted på disse kontorer. Registreringen bør finde sted i det amt, hvor én af parterne bor. Fornyelsen af ægteskabskontrakterne, når parterne ønsker det, skal også finde sted ved amts-ægteskabskontorerne. Disse kontorer skal desuden virke som rådgivende og vejledende organ for ægtefæller, der måtte ønske råd og vejledning med hensyn til deres ægteskabskontrakt.

6. Separation og skilsmisse.

Dansk Kvindesamfund foreslår, at ordene „dyb og varig“ udgår af § 33.

Ønsker et ægtepar at blive separeret på grund af uoverensstemmelser, må man kunne gå ud fra, at der virkelig er tale om alvorlig uoverensstemmelse.

Som en logisk følge af oprettelse af ægteskabskontrakter må misligholdelse også af de individuelle tilføjelser til standardbestemmelserne kunne betragtes som gyldig grund til separation. Det må dog være en betin-

gelse, at misligholdelsen er væsentlig, og kun den krænkede part skal kunne kræve separation på grund af misligholdelsen.

7. Mægling.

Dansk Kvindesamfund foreslår, at mæglingsinstitutionen ophæves.

Mægling har fået mindre betydning, især fordi mægling fortrinsvis finder sted for offentlig myndighed. Når et ægtepar ønsker separation eller finder at have ret til skilsmisse, har parterne overvejet dette skridt, og det vil i de fleste tilfælde være for sent at mægle. Derimod vil der med udbygning og forbedring af familievejledningen og gennem vejledningen ved de foreslåede ægteskabskontorer kunne komme et rådgivningsarbejde i gang, der vil kunne hjælpe på et tidligere tidspunkt, hvor konflikterne må antages at være mindre alvorlige.

8. Forældremyndighed.

Dansk Kvindesamfund foreslår, at moderen ikke skal have fortrinsret ved afgørelsen af, hvem der skal have forældremyndigheden over fælles børn, og dette skal også gælde børn under 2 år. Ved afgørelsen af, hvem af parterne der skal have forældremyndigheden, bør der udelukkende tages hensyn til parternes ønsker, og i de tilfælde, hvor domstolene træffer afgørelsen, bør alene barnets tarv være afgørende.

9. Underholdsbidrag.

Dansk Kvindesamfund foreslår, at bestemmelserne om underholdsbidrag udgår af loven.

10. Ikrafttræden.

Dansk Kvindesamfunds forslag om ægteskabskontrakter m. v. bør alene få virkning for de ægteskaber, der indgås efter en eventuel vedtagelse af sådanne bestemmelser.

Dansk Kvindesamfund håber, at ovennævnte forslag og betragtninger vil kunne støttes af udvalget, således at borgerlig indgåelse af ægteskab og ægteskabskontrakter bliver obligatorisk for fremtidens ægteskaber.